

En häst vid namn Windy

1. Det vita fölet

Summer som var vit helt vit. Önskade att hennes föl också skulle bli det. Om det blev det skulle hon kunna hålla de vita hästarna vid liv. Fölets far Fireball var en vacker fux. Men Summer hade ju redan fått 2 fuxfärgade föl. Hon skulle vilja ha ett vitt nu också. Hon vänder på huvudet och väntar sig se ett till fuxfärgat föl. Men då ser hon det vackraste lilla hingst föl och det bästa, fölet var vitt. Äntligen hon gnäggjar lågt till honom och reser sig så att hon inte slår huvudet i grottan som hon är i, grottan kallas bockhornet. Hon gnäggjar tydligt till fölet som var en hingst.

- Jag döper dig nu mitt föl till Windy. Jag vill att du ska heta det för att du ska bli snabb och kunna fly från människor som vill fånga dig. Windy frustar och sen han tittar på sin mamma. Summer slickar Windy tills han är torr. Windy försöket resa sig och tar ett vacklande steg och faller i hop i gen. Han försöker i gen och då lyckas han. Summer ställer sig upp ordentligt och gnäggjar lite till Windy. Windy gnäggjar tillbaks och går försiktigt närmare sin mamma och diar. Han diar tills han blir proppmätt och sedan lägger han sig ner i sanden och hör åskan mullra. Summer lägger sig tätt in till Windy och ser till att han ligger bra. Hon somnar fort och sover djupt. Windy ligger vaken en stund och lyssnar på åskan. Snart hör han bara regnet som smattrar mot stenarna. Sedan somnar han. Summer vaknar av att solen lyser in genom en springa och frustar till Windy och buffar på honom. Windy vaknar genast och ställer sig försiktigt upp. Summer ställer sig också upp och ruskar på sig och går sedan ut genom den lilla grottan. Solen lyser på hennes vita kropp. Hon gnäggjar lite till Windy att komma ut, sedan tar hon en tugga av det lilla gräs som växt uppe vid bergen. Windy travar ut ur grottan och gnäggjar högt när han ser solen. Den är varm och härlig. Han ser en pöl av vatten och dricker lite. Sedan går han till Summer och börjar dia. När Summer tycker att han är klar puffar hon bort honom. Windy frustar surt, han ville ha mer! Summer dricker några klunkar vatten ur pölen. När hon är klar säger hon till Windy.

- Vi ska ner till flocken nu, då får du träffa din far. Windy gnäggjar högt av lycka. Summer skrittar ner på den lille stig som var upptrampad av hästar. Hon tittade bakåt för att se om Windy hängde med och det gjorde han. Han travade efter sin mamma och gjorde då och då några bocksprång. Summer gick med Windy tills dom kom till en gles skog. Hon gick in i skogen och gnäggade lite till Windy. Windy frustade högt till svar och travade in i skogen. Summer började också att trava sakta. Windy travade så fort han kunde efter Summer hans mamma. Efter ett tag kom dom ut från skogen fram till en sjö med en liten strand. Summer saktade av till skritt och stannade framför vattnet och började dricka stora klunkar av det goda vattnet. Windy gnäggade lite och travade fram till det stora vattnet. Han doppade hoven i vattnet och drog förskräckt upp den i gen. Han lägger mulen i vattnet och dricker. Summer buffar stolt på honom och säger:

- Kom nu vi ska gå. Windy frustar busigt och travar ut i vattnet. Summer gnäggjar strängt åt honom att

komma. Windy gnäggas lite men sedan ser han att hans mor menar allvar. Han travar upp från vattnet och frustar ursäktande till sin mor. Summer buffar på honom och går vidare. Dom vandrar tills det börjar att mörkna. Dom kommer till en gles skog med några täta granar här och där. Summer väljer ut två granar som står väldigt nära varan och är täta och grenarna hänger långt ner nästan till backen. Hon gnäggas till Windy:

- Vi ska sova här under de här 2 granarna i natt. Windy gnäggas lågt och tuggar i sig lite blåbärs ris. Fast det inte var så himla gott att äta det men det fanns inte så mycket gott här i den här skogen. Summer kliar sig på benet och betar sedan i sig lite blåbärs ris hon också. Windy känner att han börjar bli lite sömnig men skuttar och galopperar runt för att inte bli för trött. Summer ruskar på huvudet åt Windy och känner sedan en vatten droppe nudda hennes mule. Det kommer fler och fler.

- Windy kom gnäggas hon.

- Kommer gnäggas han. Summer går under det två granarna och Windy följer efter henne. Han tyckte att det inte var så bekvämt att sova under granarna men det ända andra träd som fanns var höga tallar. När han var på väg in i granen med sin bakdel kände han många vatten droppar mot sin bak och skyndade sig in ordentligt.

- Mamma. Vad är det där blöta för något. Jag vet att det heter vatten när det ligger mycket i en grop men vad är detta för vattensmutor?

- Det är vatten droppar och när det kommer många säger man att det regnar gnäggas hon till sin son. Summer lägger sig ner och gnäggas lågt åt Windy. Windy frustar och lägger sig bredvid henne och somnar. Windy vaknar för Summer och reser sig tyst för att inte väcka sin mor. Han smyger ut från granen. Han ruskar på huvudet då några vatten droppar från granen kommer på hans öron. Det hade i alla fall slutat att regna nu. Han tuggar i sig lite gran ris men inte så mycket. Han gnäggas högt för att Summer ska vakna. Summer reser sig och går ur från den lilla nästan kajan som det vart av granarna. Windy travade hastigt fram till henen och började att dia. Sum ryckte till lite men betade i sig lite granris. Windy diade sig mätt och betade också i sig lite granris. Summer gnäggade till honom:

- Nu ska vi ge oss av i gen. Summer börjar att skritta söderut och Windy skrittar på bredvid henne. Dom går tills Summer stannar för att dricka lite ur en bäck och Windy dricker lite han också. sedan vandrar dom vidare. Dom vandrar i några timmar tills dom kommer till en kulle. Summer vet att flocken är bakom kullen. Hon stannar så att Windy kan dia. Windy diar till Summer börjar att skrittar framåt. Han slutar att dia för han vet att Summer började gå för att han skulle sluta att dia. Summer gick upp för kullen med Windy bakom sig. Windy började att trava upp för. När han nått toppen på kullen gnäggas han till Summer. Summer travar uppför och fram till Windy.

- Detta är din fars flock. Gnäggas hon till Windy. Windy ser ut över den stora flocken och blir lite förvirrad av hur många hästar det är.

2. Fireballs flock

Sum gnäggjar högt åt Fire och gnäggjar till Windy:

- Snart ska du få träffa din far. Windy frustar och trampar på stället och snurrar runt. Sum knuffar till honom lite och då står han still men alldeles lycklig av förväntan. Fire ser Sum och galopperar mot dem. Han frustar glatt till Windy sedan stryker han sin mule mot Sums hals. Windy frustar lite sedan ser han på sin ståtliga far. Han gnäggjar högt åt dom andra hästarna och ser at några föl håller på och leker. Han hopps att han snart kan leka med de andra fölen snart också. Sum gnäggjar till Fire:

- Detta är din son Windy. Fire nosar på Windy och buffar försiktigt på honom. Windy tittar storögt på sin far men lugnar sig och gnäggjar lågt till Fire. Fire skrittar bortåt och gnäggjar åt Sum. Sum gnäggjar tillbaks och skrittar efter. Windy följer efter Sum neråt mot flocken. När dom skrittar in i den stora flocken på den enorma ängen kommer en annan häst galopperande.

- Hej Pärla gnäggjar Sum och Fire.

- Goddag gnäggjar Pärla artigt och ser sedan på Windy. Vilken fin som du har fått gnäggjar hon.

- Mm.... gnäggjar hon till Pärla. Fire buffar lite rå Pärla och gnäggjar sedan högt:

- Gaaaaaaaame! Ett svart hingst föl skrittar försiktigt mot de, men stannar upp lite men fortsätter frammot. Windy ser på det svarta fölet och gnäggjar högt till honom. Game svarar honom tyst och travar tills han står bredvid Pärla sin mor.

- Det här är min son Shadow Game gnäggjar hon till Sum. Vi kom hit i går gnäggjar hon.

- Jaha gnäggjar hon till Pärla. Min son här heter Windy.

- Ett passande namn gnäggjar Pärla till Sum.

- Din sons namn passar även på honom.

- Jag vet svarar Pärla och puttar fram Game mot Windy och gnäggjar: Windy detta är min son Game och Game detta är Summers son Windy. Game och Windy nosar på varandra och sedan gnäggjar dom glatt till varandra. Fire gnäggjar lite till Game och Windy och sedan till Sum och Pärla. sedan galopperar han bortåt upp på en kulle och tittar ut över flocken. Sum och Pärla skrittar sida vid sida mot det lilla stället som brukade vara vid på sidan av ängen. Det var några fin tjocka busar där och en liten bäck som dom kunde dricka ur. Game och Windy skrittar efter sina mammor. När dom kommer till det lilla stället på sidan av ängen i närheten av Fires kulle travar Game och Windy före sina föredrar och stannar när dom är framme Game börjar att dricka lite ur bäcken medans Windy lägger sig i skuggan v en buske och vilar. Pärla och Sum kommer fram efter en liten stund. Dom börjar att beta av det vattniga gräset. Game galopperar runt lite men sedan blir han också trött och lägger sig och vilar. När Windy vaknar står Sum och Pärla fortfarande och betar. Game vilar så han reser sig och skrittar till Sum och börjar att dia. Hon frustar till honom och fortsätter att beta. Pärla gnäggjar lågt till Windy och skrittar till Game och gnäggjar till honom.

- Vakna. Game reser sig och ruskar på huvudet lite och gnäggjar till Pärla:

- Vad är det?

- Inget särskilt. Gnäggjar hon. Jag skulle bara väcka dig. Hon åter vänder till Sum och börjar att beta i gen. Game skrittar till Pärla och börjar att dia. Windy diar tills Sum puttar bor honom och Pärla gör det hon också med Game. det börjar att skymma och Fire kommer travande till Dom och busar lite med Windy och Game. Sedan gosar han med Pärla och Sumer en stund och går vidare till den andra hästarna för att säga godnatt.

Sum och Pärla går till buskarna och lägger sig. Windy och Game lägger sig en bit ifrån sina mammor och ligger tätt tillsammans och somnar. Fire står på klippan och ser ut över flocken och ser att det flesta hästarna börjar att lägga sig. Windy vaknar och buffar på Game. Game vaknar och gnäggjar:

- Vad är det?

- Inget gnäggjar Windy. Dom reser sig och ser Sum och Pärla stå och beta. Dom går till sina Mammor och börjar att dia. När dom är klar galopperar dom uppför kullen till Fire och gnäggjar glatt till honom. Fire gnäggjar glatt till dom och känner sig lite sömning. Windy och Game betar i sig lite gräs och travar sedan ner för kullen. Windy och Game leker tillsammans varje dag. De andra fölen har dom knappt sett. Dom har varit så små. Dom galopperar runt en dag i flocken där stöter dom på de andra fölen.

Dom stannar och Windy gnäggjar glatt till fölen. Ett fuxfärgat hingstföl skritt fram till dom och nosar på dom.

- Vem är du då? Gnäggjar han till Game.

- Jag är Game gnäggjar han och det här är Windy gnäggjar han och knuffar till Windy lite.

- Hej gnäggjar Windy till fölet. Vem är du då?

- Jag är Marengo svarade han. 3 andra hästar skritt mot dom och gnäggjar glatt. Ett grått stoföl gnäggjar:

- Vill ni vara med i en kapplöpning?

- Visst! Gnäggjar Marengo, Windy och Game i munnen på varandra.

- Kom då säger stofölet. Oj föresten vi kanske vill veta vad jag heter! Jag heter Candy Star men ni kan kalla mig för Candy om ni vill.

- Och jag är Poseidon gnäggjar ett kolsvart hingstföl.

- Och jag är Nova gnäggjar det fuxfärgade lilla stofölet. Windy ser lite på Candy.

- Och vart ska vi galoppa då? Gnäggjar Game.

- Vi börjar från björken och galopperar till andra sidan ängen. Gnäggjar Candy. Fölen travar till björken och ställer sig på rad.

- Klara färdiga och GÅ! Gnäggjar Candy. Fölen galoppa så fort de kan. Windy leder men då kommer Candy och galopperar om honom och sedan Poesidon. Game galopperar också om Windy. Men Windy lägger i en högre växel och galopperar om alla i gen. Men han tittar på mycket på Candy att han inte ser stocken. Han snavar och faller. Nova gnäggjar och försöker komma i kapp de andra men lyckas inte. Candy galopperar först i mål och Game kom 2:a och Poseidon 3:a och Nova 4:a. Windy hade snavat och missat sin chans att vinna. Windy reser försiktigt på sig och ruskar på huvudet. Det var otur gnäggjar Candy och Game. Marengo kom nu galopperande och kom på 5:e plats. Candy såg glatt på Game och Windy sedan travade hon i väg med Nova. Game och Windy vart törstiga så dom skrittade till bäcken. Marengo och Pos travade tillsammans bort till Fire. Windy ställde sig på sidan av bäcken och drack djupa klunkar. Game drack också mycket sedan galopperade han upp till Pos och Marengo som pratade men Fire. Windy gnäggade lite och galopperade sakta till sin mor Sum. Han diade lite och började sedan att beta. Efter en stund kom Game galopperande till Windy, Sum och Pärla. Han gnäggade glatt. Han diade lite och knuffade till Pärla lite. Pärla gnäggade lågt och buffade tillbaks på sin son. Game gnäggade trött till Windy. Windy frustade lite och fortsatte att beta. Game ställde sig bredvid Windy och betade han också. Efter några timmar kom Fire galopperande med Pos och Marengo. Han gnäggade lite åt fölen att gå till sina mammor. Pos och Marengo lydde och travade därifrån. Fire buffade ömt på Sum och Pärla. Han gnäggade högt år en ung hingst som hette Peleng att vakta flocken i natt. Peleng gnäggade högt till svar och travade upp på Fires kulle. Windy

och Game gnäggade glatt till Fire. Fire gnäggade busigt tillbaks och knuffade försiktigt omkull fölen. Windy och Game reste sig och stegrade lite och galopperade runt med Fire. Pärla såg på Fire och fölen och gnäggade lågt. Hon stack sedan ner mulen i den lite mini bäck och drack. Hon frustade och skrittade till trädet hon brukade sova under hon lade sig där. Sum gnäggade till Pärla och drack snabbt ut bäcken och lade sig en liten bit i från Pärla. Efter en stund kom fölen och lade sig vis Pärla och Sum. Sum buffade lyckligt på Windy. Fire lade sig emellan båda stona och gnäggade lite och sedan somnade han.

3. Windy? En ledare?

Windy trivdes bra i flocken och hade växt till sig mycket bra nu. En morgon vaknade Windy och såg att Game inte låg bred vid honom. Han skyndade sig till de andra fölen för att se efter om Game var där. Men ingen hade sett till honom. Windy tog sig tid till att leka lite med Marengo

När han gick för att väcka sin mamma så såg han, att även Pärla var borta. Han buffade på Sum så att hon vaknade och frågade hastigt sin mor :

- Vart är Game och Pärla?

- Lugn sa Sum. Dom är på vandring med några andra hästar bara. Windy fnyser sedan travar han till de andra fölen. Marengo hälsade glatt på honom, så jagar de varandra ett tag. Sedan ser han att fölen började flockas runt Ter. Han såg att även Han och Marengo undrade vad som stod på och travade till Ter. När dom kom fram sa Ter.

- Äntligen kom ni gnäggade han. Bara så att ni vet så är det jag som ska ta över flocken. Ni har inte en chans

att besegra mej. Ingen annan föl-hingst sa något.

Men då sa Windy:

- Jag vinner lätt en strid med dej! Ter skriade högt och stegrade och sa:

- Vi får väll se? Windy stegrade också och hoppade på Ter och bet tag i manken. Han höll hårt tills Ter stegrade i gen och Windy tappade greppet. Ter knuffade ner honom på marken och försökte att sparka på Windy men Windy rullade undan. Han reste sig och sparkade Ter på bogen . Han bet sedan ter över mulen. Ter skriade och sparkade Windy på flanken. Men Windy sparkade Ter rakt på huvudet och ter föll i hop. Han reste sedan på sig och frustade surt. Han skriade och bet Windy hårt i benet. Windy skriade av smärta. Då kom Sum till fölen och gnäggade ilsket till dem :

- Lägg genast av med det där! Det är ni alldeles för små för! De flesta fölen frustade lättat. När Sum gick så knuffade Ter till Windy hårt och gnäggade:

- Vänta du bara. Sedan travade därifrån. När de andra hämtat sig efter chocken började det leka i gen. Windy lekte med Candy Star och Nova . När han kom hem den kvällen var han helt ut mattad och somnade på en gång. Sum var lite orolig för sitt lilla föl. Hon hade

sett när han bråkade med Ter. Och Ter var stark mycket starkare än Windy. Nästa morgon vaknade Sum tidigare och smög i väg till Fire som stod och vaktade flocken och sa:

- Jag kan vakta flocken ett tag så kan du sova. Fire frustade tacksamt och gick till ShaSay och lade sig bredvid henne och somnade. Sum vaktade flocken och tänkte : Fire är visst väldigt orolig nu vid våren. Människorna börjar att komma snart och om ett tag kommer dom att rida på hästar och komma med nät och försök att fånga in oss. Sum suckade, om bara DarkShadows inte bodde i hemliga dalen. Den dalen var hemlig och bara Sum i denna flock visste om den. Dark hade besegrat Fire en gång när han var ung. Dark hade då tagit alla i flocken förutom en och det var Sum. Sum hade gömt sig på ett säkert ställe så Dark inte kunde komma åt henne. Hon suckade, en dag skulle hon bli tvungen att berätta för Windy om den hemliga dalen. Dit Dark gått när han snott flocken från Fireball. Windy skulle bli tvungen att gå till hemliga dalen med Sum för hon var den enda i denna flock som visste vägen dit. Windy kunde också förlora och dö. Men det var inte säkert att Windy tog över flocken efter Fire, det kunde vara Tereminator eller Poesidon eller till och med Game. Windy vaknade av att hans mor inte var där. Han kollade sig oroligt om kring sedan såg han henne på Fires kulle. Han gnäggade lättat. Sedan travade han till dom andra fölen och han såg att Game var tillbaka. Han gnäggade glatt till honom och Game gnäggade till baka och sa:

- Vi lärde komma tillbaka tidigt för vi såg människor, sa han kort. Windy gnäggade undrande till Game och sa:

- Hur ser en människa ut egentligen? Game frustade och sa:

- Dom är rysligt fula. Dom har inge hovar och kan inte springa fort. Och det värsta av allt är att i bland sitter dom på andra hästars ryggar och hästen har något blänkande i munnen. Och människorna drar hårt i snören på att det gör ont i hästens mun och då stannar hästen. Och i bland slår dom hästarna med pinnar eller vad det nu är för något. Men snart kommer en dag när människorna kommer med nät och försöker att fånga oss. Game berättade länge för Windy om människorna. När Sum stod och betade hörde hon hovar på marken och tittade upp det var Fire. Sum gnäggade glatt när hon såg Fire skritta till henne. Hon buffade på honom och kände att han strök sin mjuka mule mot hennes lena hals. Hon slickade honom över mulen sedan travade hon till Pärla som stod och betade vid trädet som dom brukade sova i. Windy hade hört länge på Games historier och travade tillbaka till Sum och Pärla. Sum och Pärla gnäggade åt honom och fortsatte sedan att

beta. Windy gick in alldeles vid träden och lade sig ner och somnade

4. Hjälp! Människor!!!!!!

Windy vaknade av att han hörde konstiga ljud och hästar gnägga upprört. Han öppnade ögonen och reste sig upp. Han gnäggade högt när varken Game, Pärla eller Summer var där. och då såg han det. Det var fullt av såna där människor på ängen dom hade snören och stora hårda nät med sig. Dom satt också på hästar som hade något blänkande i munnen och drog i snören som satt fast i det blänkande i hästarnas munnar. Windy stos stilla och skakade och tänkte: Vad ska hända nu? Vad är min mor och far? Och Pärla och Game är också borta. Plötsligt fick en människa syn på Windy och sade till den andre:

- Titta vilket fint föl. Det ska vi ha.

- Mm.. sa den andra. Den är verkligen fin. Han skulle kunna bli en fin avels hingst.

- Vi fångar honom! Windy såg på de farliga människorna. 2 kom rakt emot honom. Han lade öronen bakåt och reste sig på bakbenen men de kom fort farande emot honom. De var inte rädda. När de var på bra plats kastade de rep mot honom. Men Windy var förstenad. Han stod still och såg på människorna med hat i blicken. Precis när repet tänkte land runt hans hals kom en stor fuxfärgad häst och hoppade fram för Windy och fick i stället repet runt halsen . Det var Fire. Windy vart så lycklig. Fire tänkte rädda honom.

- Windy! Akta dej! Leta rätt på Summer ! Windy ruskade på huvudet och travade runt bland människorna och hästarna. Han såg inte Sum men han såg något annat. Det var Candy och hennes mamma Sunset och Marengo efter som om Candy och Marengo var tvillingar. Sunset försökte förtvivlat komma loss från repen som hon satt fast i och Marengo gnäggade högt. Och en människa knöt rep runt Candys bak ben och knöt fast repen på en sak som en annan häst hade på ryggen och hoppade upp på hästens rygg. Windy kände hatet

för människan växa i huvudet. Människan slog hästen med någon grej som liknade en pinne och tryckte fötterna hårt i hästen sidor. Hästen hoppade till men började gå. Candy släpades mödosamt efter. Windy skriade högt till hästen som mannen att stanna. Men det gjorde den inte. Människan slog bara hästen mera med pinnen när Windy gnäggade! Windy skymtade Summer en bit bort! Han gnäggade högt efter hjälp. Sum hörde honom och knuffade om kullen människa och kom fram till honom. Windy behövde inte förklara vad Sum skulle göra för hon såg människan och hästen som släpade i väg Candy. Summer galopperade så fort det gick i häst och flock massan på ängen. Hon stannade fram för hästen och stegrade. Mannen skrek åt Summer och slog med pinnen mot henne. Summer lade öronen platt på huvudet och fnyste. Hon gick bakom hästen och ryckte till då och då när mannen slog henne med pinnen för att hon skulle ge sig av. Men Sum ignorerade det. Hon sparkade på repet och gnäggade lugnande till Candy och sparkade villt om kring sig. Sum såg att repet var väldigt tjockt. Hon gnäggade till Candy:

- Slappna av och sparka inte. Sum bet tag i repet och drog av det från Candys hovar och nu var Candy lös. Mannen skrek mer och hopade ner på marken och tog en sten och kastade på Sum. Sum skriade högt och stegrade sig i emot mannen och sedan travade hon till Windy i gen. Candy stod bred vid Windy och båda skakade.

- Kom nu sa Sum och buffade lite på Candy. De började att trava runt och leta efter Sunset. Efter ett tag hörde de en hög gnäggningar från Sunset. Sedan kom hon travande med Marengo bredvid sig.

- Vad är Game och Pärla då? Gnäggade Windy. Han kände sig väldigt orolig för dem.

- De är vid göm stället gnäggade Sum. Candy som nu kände i gen sin mamma och gnäggade lyckligt.

- Kom nu. Gnäggade Sum. Jag ska föra er alla till gömstället. Just då fick några människor syn på hästarna och galopperade mot Sum och de andra hästarna.

- Spring! Gnäggade Sum och satte av i hög hastighet. Fölen och Sunset galopperade efter fort Sum galopperade lite saktare tills hon var bred vid Sunset som var längst bak. Människorna var Sum och Sunset hack i häl. Sum stannade plötsligt och hästen med människan på välte om kull. Det gjorde även Dum men hon reste sig snabbt upp och galopperade i kapp de andra.

- Är det långt kvar? Gnäggade Marengo.

- Lite. Gnäggade Sum så högt hon kunde. Mer och mer hästar från Fireballs flock kom galopperande till Sum och de andra. de var nu väldigt många. Men nästan alla människor som var i dalen tog upp jakten på de flyende hästarna. Fire kom sist av dem alla och drev på sin flock. Fölen var väldigt trötta men inte Candy. Hon var gemt pigg och glad. Sum galopperade fortare och tillslut var hon i mitten av alla hästarna. Hon galopperade bredvid Windy och gnäggade då och då till honom att skynda på. De hade redan galopperat förbi gömmstället 2 gånger men de kunde inte gömma sig när människorna såg på. Fire galopperade sist med ShaSay Och DawinSharPay. Fire gnäggade lite till flocken att fortsätta till gömstället. Han Pay Och Say skulle uppe hålla människorna. det var kanske 6 människor de andra hade ramlat av eller så hade hästen blivit för trött. Fire och Pay stannade och stegrade sig framför människorna. Say galopperade runt så att hon hamnade bakom människorna och ställde sig snett på att de inte kunde sticka. Människorna skrek högt och slog med pinnar mot hästarna. Fire skriade och bet tag i ett snöre som att fast i de blänkande i munnen på hästen och drog det ur mannens hand. Han slog Fire hårt med pinne. Fire skriade och stegrade och sparkade ner mannen från hästen. Hästen galopperade lyckligt i väg och gnäggade ett tack till Fire. Och galopperade åt det håll de vilda hästarna galopperat. Hästen kände sig mycket lycklig av att vara fri. Mannen låg av svimmade på backen. En man hopade ner från sin häst och tog upp några stenar och slängde

på Pay. Pay blottade tänder åt honom och sparkade honom med fram hoven. Hästen han satt på vände på sig och sparkade till sin "ryttare" i huvudet och blod kom på hennes hov. Hon kände hat mot den människa som ridit henne i 2 år. Say knuffade till en tam häst lite och den stegrade och slängde av sin ryttare och galopperade hemmot till ranchen i gen. Hur korkad får man va? Tänkte Say. Fire gnäggade lite och såg hot fullt på de tre ryttarna. Tamhästen, Fire, Pay och Say gnäggade samtidigt och reste sig på bak benen. Människorna var rädda nu de andra två som bara hade svimmat reste sig men svimmade av i gen när de så de 4 hästarna stegra sig. Tam hästarna gillade inte de vild hästarna och blottade tänder åt dom i stället. Say flyttade sig lite och då tog mannen chansen. Den slog sina hästar med pinnen och hästarna störtade i väg. Fire blottade tänder åt dom och vände sig sedan till tam hästen och sa:

- Vad heter du då?

- Jag heter Siri sa den svarta tamhästen med vita strumpor.

- Vill du häng med i flocken? Undrade Pay.

- Gärna om jag får.

- Så klart du får. Gnäggade Fire.

- Kom då gnäggade Say.

- Vi ska till gömstället nu.

- Bra jag hänger med men Sadeln och Tränset stör mig.

- Så det var så det hette gnäggade Pay.

- Vi försöker ta bort de när vi kommer till gömstället gnäggar Fire och börjar att galoppa. De andra hästarna galopperar vidare mot gömmstället. Sum och de andra är framme vid göm stället och väntar på Fire. Några dricker ur bäcken eller betar men de flesta sover. Sum står bredvid Sunset och väntar på Fire. Pärla, Game och Windy sov. Hon hör ljudet av hovslag och hoppas att det är Fire. Fire och de andra hästarna.

- Här är det gnäggar Fire till dem och saktar av till skritt. han tränger sig in i genom buskarna och gnäggar till de andra. Siri skyndar sig i genom buskarna och sedan kommer Pay och Say in. Vart är den andra tam hästen gnäggar Fire till Sum? Vet inte. Gnäggar hon tillbaks.

- Här är jag gnäggar en svart hingst som är mycket lik Siri.

- Hej Tambo gnäggar Siri tillbaks. Vad kul att se dig i gen min son.

- Det samma här.

- Go dag åring gnäggar Fire till Tambo.

- God dag hingst gnäggar Tambo och böjer sig ner. När hästarna gnäggar till varandra så vaknar Windy och frustar sömnigt . Han gnäggar glatt till Tambo och buffar lite på Game för att han ska vakna men han sover som en stock. Windy lade sig i gen när han hälst på Fire och de andra.

5. Vi syns nästa höst Windy.

Fire och flocken höll sig hela sommaren på gömstället. Windy och de andra fölen betade och busade lite då och då. Men var inte så hög ljuda. De flesta hästarbetade och de andra sov. Hela flocken begav sig till sjön i närheten lite då och då så de kunde bada. De flesta hästar hade hämtat sig från anfallet från hästarna med de saknade Cruzzo och Shammbona som människorna fångat. Förra öret hade en hingst som hette Aroww och 2 ston som hette Light Heart och Samba blivigt fångade. Windy gnäggade lite förskräckte när Game knuffade till honom. Windy låtsades vara arg och knuffade om kull Game. Då var hela leken i gång de lekte och lekte ingen tänkte på att vara tyst. Men när det var som roligast kom Fire fram till dem och sa strängt:

- Lägg genast av med det där. Ni för sånt oväsen.

- Förlåt. Gnäggade Game och Windy i munnen på varan. De betade vidare och drack ur bäcken. Efter en stund gnäggade Fire till flocken:

- Vi ska till sjön nu. Sa han efter som om det var länge sedan de var där. Några föl gnäggade högt men fick en sur blick av Fire.

- Va inte så hård mot dem. Sa Sum till Fire. De är ju bara föl.

- Jag vet att jag var lite hård men jag vill inte att människorna ska hitta oss.

- Jag vet vad du menar. Sa Sum. Hon skrittade först bred vid Fire efter som om hon var ledar sto. Fölen skrittade efter flocken och kände sig hängiga. Windy sade till Game:

- Jag undrar när vi ska tillbaks till ängen.

- Mamma sa att vi inte skulle dit på ett tag . Svarade Game.

- jaha. Men visst var det coolt när Fire, Pay och Say slogs mot hästarna?

- Mm. Det var det allt men lite läskigt också.

- Ja det var det faktist. Gnäggade Windy.

- Vi är framme gnäggade Pärla till den.

- Akta! Ramla inte i gnäggade de andra fölen. Vadå gnäggade Windy utan att stanna?

- Men stanna! Akta vattnet!

- Vilken vatten gnäggade Game och just då klev de i luften och ramlade i vattnet.

- De kom snabbt upp med huvudena ovan för ytan och då gnäggade Game:

- Nu förstår jag vad ni menade. De simmade snabbt i land. De ställde sig på stranden och tittade där de hade gått. De hade inte svängt utan gått rakt på. Windy frustade lite men fortsatte att simma runt lite. Mitt i sjön fanns det en platt sen som skuttade lite på ena sidan. Windy hävde sig upp med fram benen. Han gnäggade glatt till Game. Game simmade fort fram till stenen. Han hävde sig upp men var på väg att glida ner men fick fäste och kom upp. Efter Game kommit upp på stenen så trängdes fölen för att komma upp på stenen. Windy skuttade ner från stenen och simmade i land. Vattnet var lite kyligt och vintern var på väg. Windy gick sakta upp för stranden, och en stund efter kom Game som tröttnat på att stå och trängas på stenen. Efter

ännu en stund simmade de andra fölen också i land och hade tröttnat på stenen. Windy busade med åringen Tambo medans Game betade lite visset gräs. Fire gnäggade till flocken att et var dags att gå vidare. Morgon solen lyste utan att värma och luften var kylig. Flocken skrittade vidare genom ängar och skogar. De ängarna tillhörde Fire men var magra och gräset dåligt. Fire skyndade på flocken och de fort satte i trav. Windy och Game travade efter sina mammor helt ut tråkade.

De travade in på en ENORM äng.

- Wow. Gnäggade fölen i kör. Fire sniffade lite och kände en rätt så stark doft av häst och konstaterade ett här har Dark Shadows varit med sin flock men inte hela. Han visste att han tog en stor risk att gå in på Darks marker men de hade ont om mat.

- Varför har han lämnat hemliga dalen? Mumlade Fire till Sum.

- Vet inte. Betet kanske vart dåligt så han lärde ta med sig halva flocken i väg och lämnade andra med sitt ledar sto. Gnäggade Sum lågt till Fire.

- Kanske det, men jag känner på mig av att han är i närheten. Fölen gnäggade förtjust och galopperade runt på ängen med Tambo. Fire betade lite men bevakade flocken så noga han kunde. de andra hästarna ängnade sig av at beta på et någorlunda bra gräset. Sum betade bred vid Fire och gnäggade:

- Han kanske kommer tillbaks. Jag tror inte att han lämnar en så här bra äng. Gräset smakar bra även fast det är höst och gräset håller på att vissna. Solen som hade lyst på morgonen var nu borta och det var mulet.

Windy galopperade runt och lekte men hankände sig lite bekymrad. Hans far och mor funderade över något och de såg inte så glada ut.

- Jag kommer sedan gnäggade han till de andra fölen och travade fram till Fire och Sum. Jag ska se mig om kring en stund gnäggade Windy. Sum och Fire hade inte lyssnat. De var så upptagna av att vakta flocken och ge sig av om Dark kom. Windy travade raskt genom en tunn skog tills han tvärstannade. Han blick föll på ett kolsvart långbent sto föl nästan lika gammal som han själv. 11 månader . Stofölet galopperade runt och gjorde piruetter i luften. Hon var så vacker, och ovanlig. Hon skiljde sig från vanliga vildhästar. Hon hade längre smidigare kropp. Hon var slank och huvudet passade kroppen perfekt. Allt på henne var perfekt. Fölstoet som stannat tittade förvånat på honom. En silver hingst! En sån jag hört historier om. En sån finns inte i min flock fast flocken är den största. Hon tittade på det vita fölet som tittade på henne. Hon galopperade fram till honom och gnäggade glatt.

- Hej. Gnäggade Windy.

- Hej själv du. Svarade hon

- Varför är du så svart?

- Vet inte! Men varför är du så vit?

- Jag är bara det. Svarade Windy. Sedan hörde de en enorm gnäggning.

- Oj då! Min far vet inte om att jag är här. Och det är inte så bra att jag träffar dig. Du tillhör Fireballs flock va?

- Ja det gör jag. Han är min far.

- Det var inte bra.

- Vadårå?

- Har de inte berättat?

- Vadå?

- En gång slogs din far och min far och min far tog hela Fireballs flock utom ett silver vitt sto.

- Hur vet du allt det där?
- Flocken har berättat. Och det är inte bra att du och de andra i Fireballs flock håller till här. Det kommer att bli bråk om min far ser att ni är här.
- Men vad heter du?
- Jag heter The Dark Princess. Du då?
- Windy.
- Okej. Vi galopperar i kapp. Windy nickade och galopperade i väg som ett skott. Men The Dark Princess galopperade lugnt i kapp så galopperade lugnt runt några varv.
- Du e inte så tokig trots allt. Sedan hörs det ett ilsket skri. Windy spetsar öronen.
- Det e min far! Vi ses kanske någon gång jag måste gå nu. Jag hade gärna stannat vid dig men det kan jag inte nu. Gnäggade hon och galopperade i väg. Windy ruskade lite på huvudet och hoppades att de skulle träffas i gen. Sedan galopperade han tillbaks i flocken.
- Vart har du varit Windy? Gnäggade Tambo. Fire och Sum började bli oroliga för dig.
- Jaha. Svarade Windy. Jag såg mig bara lite om kring. Sedan Gnäggade Sum till honom och han skrittade fram till henne.
- Du kan ju säga till nästa gång du ger dig i väg.

Windy suckade. Det gjorde jag faktist också tänkte han. Sum lade sig ner vid och buske och Windy lade sig bredvid som mor och somnade. De andra fölen gjorde likadant. Det var bara Fire som bevakade flocken noga men lade sig tillslut och somnade. Den natten drömde han om The Dark Princess och Dark. Han vaknade på natten och funderade på om han skulle leta rätt på henne. Han reste sig upp och beslöt sig att gå tillbaka till gläntan där han träffat henne. När han reste sig såg han att det inte var Sum som låg bredvid honom utan Fire. Han kollade sig om kring och såg Pärla och Sum betade sida vid sida och bevaka flocken. Fire sov aldrig tungt och vaknade när Windy Börge skritta bortåt. Han gnäggade låt åt Windy:

- Windy! Vart ska du? Windy vände och skrittade tillbaka till sin far och gnäggade:
 - Jag ska bara i väg en stund. Jag kommer sen jag lovar. Fire fnyste åt honom och somnade sedan. Windy pustade ut och skrittade sakta och försiktigt genom flocken för att ingen skulle vakna eller att Pärla eller Sum skulle få syn på honom. Men han märkte inte att Arrow vaknade och smög iväg efter honom. När Windy skrittade genom skogen föll det löv från träden och han trampade på visste blåbärsris. Nu var det verkligen höst. När han kom till gläntan gnäggade en häst föraktfullt bakom honom. Windy vände sig om och såg Arrow.
 - Följde du efter mig?
 - Varför skulle jag annars vara här. Jag vill se det kolsvarta stofölet.
- Varför det? Hon kommer ändå eldig att vilja bli din vän. Windy fnyste föraktfullt. Sedan hörde de hovar som gick på torra löv. Windy spände sig och såg sedan en svart gestalt komma skrittandes.
- The Dark Princess, hej det e jag Windy.
 - Dig känner jag nog allt igen du. Du är den enda silverhäst jag sett.
- Arrow blängde ilsket på Windy. Arrow var också vacker. Han var en kopia av sin far. Men Silvervita hästar var mycket ovanliga och speciella.
- Princess vände blicken mot Arrow. Och gnäggade:
- Vem e du? Är du en kär vän till Windy?
 - Jag är Arrow, son till Fireball. Gnäggade han stolt och sträckte på halsen. Princess såg storögt på Arrow.

Han var väldigt stor, för att vara föl. Men vilken attityd han hade.

Windy såg irriterat på Arrow. Måste han alltid göra sig till? Tänkte han. Arrow och hans mamma Barbie hade kommit tillbaka till Fires flock dagen efter Darks och Fires strid. För länge sedan hade Barbie varit med i Fires flock. Men när hon var dräktig tog människorna henne. Men när hon visade sig vara elak och födde ett ännu värre föl släppte de Barbie och Arrow. Så hade Dark hittat dem och divigt dem till sin flock. Och Arrow hade varit taskig mot Windy ända sedan de träffades för första gången.

- Sedan tystnade de 3 fölen när de hörde stora hovar gå på prasslande löv.
- Det är min far. Ni måste verkligen gå nu innan han får syn på er. Arrow galopperade kvickt i väg.
- Rädd om sig själv som vanligt mumlade Windy. Sedan gnäggade Princess:
- Vi möts här nästa höst Windy. Jag lovar att vara här. Vi kanske möts tidigare om du inte går nu så att min far får syn på dig. Men då kom en svart gestalt galopperande rakt mot Windy.
- Spring Windy spring. Ekade Princess gnäggningar bakom honom när han satte av i full fart. Han var före Dark men om han inte gömde sig skulle den vuxne hingsten lätt hinna i kapp honom det visste han. Arrow var säker vid flocken nu och berättade vad som hänt. Sedan kände han en spark på bak benet. Han gnäggade högt och vek plötsligt av till vänster runt ett brett träd och undkom att Dark tog tag i svansen på honom. Dark ville inte låta fölet leva. Han skulle kanske växa upp till en stark hingst och döda Dark och ta hans flock. Men han var inte beredd på att Windy skulle svänga så hastigt så han spring rakt in i ett träd. Han stannade och huvudet gjorde ont. Medans galopperade Windy så fort han kunde till flocken. Sedan när han skymtade flocken där framme såg han att Arrow inte hade sagt något. Han gnäggade det högsta han kunde och alla hästarna vaknade. Fire galopperade snabbt fram till Windy för att fråga vad som hänt.
- Vad har hänt Windy?
- Dark, han jagar mig. Svarade han andfått. Och då hörde de hovslag och såg sedan en mörk skepnad komma galopperandes mot dem. Hästen stannade och skriade ursinnigt till Fire.
- Vad gör du här på mina marker? Och vad gjorde det vita fölet på fölens favorit plats?
- Betet är slut Dark. Vi har ingen mat. Och Windy menade inte att störa er.
- Om du ger mig silver stoet så får du vara kvar här gnäggade Dark. Han hade varit förtjust i Sum mycket länge. Han hade slagits 2 gånger tidigare med Fire, en gång bara om Sum. Och han skulle bli glad för om Sum tog med sig sitt Silver föl så han kunde döda det. Annars skulle nog det vita fölet strida mot honom när han blev stor tänkte Dark.
- Du får inget.

6. En kamp i Åskan & en i hettan.

Windy såg att alla de andra hästarna samlade bakom Fire. En bit i från kom Dark med sin flock. Windy skyndade sig till Sum.

Dark gnäggade högt och stegrade sig. Fire gjorde likadant. Öron låg platt mot deras huvuden. Sedan bröt ovädret ut. Det hade känts i luften att det skulle bli oväder. Det började småregna. Men snabbt så regnade det så mycket att det började rinna bäckar mitt på ängen fast det aldrig varit bäckar mitt på ängen. Och sedan bröt ovädret ut. En stor åskknall dundrade, och Dark kollade upp mot himlen. Då gick Fire till attack och de hoppade på varandra. Båda flockarna stod som försenade och såg på när hingstarna slogs. Alla ville att deras ledare skulle vinna.

The Dark Princess stod vid sin mamma Blarb Shance och skymtade Windy. Hon gnäggade högt till honom. Windy vände på huvudet och så henne där! Hon lämnade sig mamma och skrittade fram till The dark Princess. Blarb blottade tänder till det silvervita fölet. Windy ryggade undan lite men gnäggade till The Dark Princess:

- Hejsan The Dark Princess! Vi träffas i gen.
- Du kan kalla mig Ess om du vill.
- Mm..... Visst. Det blir enklare. Blarb och gnäggade nu högt åt Windy och bet till honom. Windy gnäggade högt till av smärta. Fire hörde Windy gnägga och Hoppade undan från Darks spark och galopperade fram till Blarb och gnäggade:

- Hur kan du bara våga göra sådär? Gnäggade Fire ilsket. Och nöp till Blarb Dark kom på honom och bet tag i hans svans. Fire gnäggade till och segrade sig. Blod rann från sår och han var blöt av regnet och av svett. Regner öste kraftigt ner. Ett åskmuller hördes och en blixtnyste upp himmelen. Fire och Dark hade slagits länge nu. Och Fire och Dark fortsatte med sin kamp. Fire var mycket skicklig men började bli gammal. Han hade tur om han klarade sig 2 år till. Snart var Dark 4. Då hade han uppnått sin största styrka. Och då skulle han klara av Fire. Men Fire var mycket skicklig, och undvek nästan alla attacker som Dark kom med.

Sum skrittade fram till Windy och buffade på honom. Ess hade backat när Fire kommit fram. Windy hade rest sig och såg ilsket på stoet som hade bitit honom. Sum blottade tänder till stoet och gnäggade:

Varför gjorde du sådär Blarb?

- Jasså är det du! Summer! Gnäggade Blarb ilsket. Han ska inte komma hit och vara här. Sum gnäggade något o hör bart och skrittade tillbask till flocken med Windy. Men Windy vände och gick tillbaka till Ess som stod bakom sin mamma. Men när han skulle säga en ska till Ess så hoppade ett föl fram. Och blottade tänder till honom.

- Stick! Du är en främling och vi i flocken vill inte ha något att göra med dig!
- Jag vill inte ha att göra med dig heller.
- Vad vill du Check?

- Hur kan du ens stå nära den där?
- Han är min vän.
- HA! Håll dig till flocken du.
- Jag är inte elak gnäggade Windy.
- Jo! Ingen i flocken vill ha med dig att göra. Så gå!
- Windy slängde irriterat på huvudet. Det här fölet var mycket likt Arrow.
- Du, det finns en precis som du i min flock. Så nu går jag, om du inte vill se mig mer.
- Check lyfte högt med svansen och slängde stolt med den. Precis som om att han hade jagat i väg Windy.
- Vi ses! Gnäggade Windy och trängde sig i ni flocken tillbaka till Sum.

Fire och Dark sparkade och bet varandra under tystnad. Båda var för trötta för att skria. Men de hade mycket skador. Fire haltade på höger fram ben och hela hans hals badade i blod och svansen hängde i stripor. Och han hade bit märken på mulen. Dark hade ett stor blodigt så på käken och hans manke var sönder biten. Sedan hade han också ett otäckt sår på ögat så han såg bara med ena. Det gjorde ont för Dark att bita Fire. Därför hade Fire övertaget. Men Dark tänkte inte ge upp än. 'Han var mycket lägre än Fire. För Dark var en mustang. Mustangerna var kända som Westerns själ. Och mycket starka hästar, och svåra att rida in. Fire var en Brumby häst, mycket som var högre och fångades in för dressyr och inte Western ridning Fire gnäggade plötsligt högt och bet tag i Darks manke och tryckte ner honom på marken. Dark kämpade men Fires tänder släppte inte hans manke. Tillslut slutade Dark kämpa och skriade sorgset. Han gav upp.

Sedan släppte Fire greppet om Darks manke. Dark reste sig och fnyste

Och vände och travade mot sin flock och föste dem bortåt och fnyste. Sedan försvann hela flocken i väg med Dark.

Fire stegrade sig och gnäggade högt av seger. Sum gnäggade lättat. Sedan travade hon honom till mötes när han skrittade mot flocken. Hon fnyste åt ett otäckt sår på halsen. Det såg inte trevligt ut. Hästarna i flocken gnäggade glatt åt Fire. Han skyndade sig till en bäck och drack länge. Sum skrittade en bit utanför flocken och övervakade den noga för här fanns ingen kulle att stå på. Det hade varit en hård kamp mellan Fire och Dark. Hon hoppades på att de inte skulle drabba samman i gen på ett tag. Sedan tänkte hon på Blarb, det lynniga stoet var inget att lita på. Det var därför Fire hade bannlyst henne från flocken. Fire skulle aldrig göra så mot någon. Men bara mot Blarb. Hon hade dykt upp på Fires äng en dag. Men hon bet de andras föl och uppförde sig illa. Men hon smörade överdrivet för Fire. Men Fire såg hur hon uppförde sig och tillslut stod han bara inte ut med att alla föl skulle bli tvungna att stå stilla hela dagarna utan att kunna spring runt i flocken utan att komma hem med ett bett eller flera.

Det gick några dagar innan Fire kunde stödja på sitt högra framben. Och flocken var nu väldigt sårbar. Men det kom ingen annan hingst och försökte med något. Men ibland kom någon unghingst till flocken då och då och lockade på ung ston. För det mesta jagade Tambo i väg dem men ibland fick de ett sto med sig då och då. Men det gjorde inte Fire så mycket. Ville de inte stanna kvar fick han inte tvinga kvar dem.

Men en dag, då Fire fortfarande inte var bra i benet, så kom en mörkbrun hingst till flocken. Han såg väldigt mager ut, men han travade med frambenen i kors över varandra och krökte skickligt på nacken. Det var då Fire kom ihåg honom. Det var Shannon, en före detta tam häst. En vinnande, en dressyr häst som lärt sig gå

på tygeln. När Fire var ung så hade det fötts ett föl i hans lilla flock. Ett mörkbrunt hingst föl som Hans mor Butterfly döpt till Shannon. Hans mor hade också varigt tam häst. Men Fire hade hjälpt henne att rymma en gång när han blivit fångad och förd långt bort där hästar åt mer än gräs och inte var firade. Alla hästar var instängda i en byggnad i små, små, ja små grottor. Som Fire kallade dem. Han visste inte att det hette box. Men då hade han gett sig av med Butterfly. Det hade tagit drygt ett år tillbaka till det vilda. Sedan fick Butterfly ett föl. Sedan vart Butterfly och Shannon fångade och bortförda. Och nu var Shannon här. Shannon ökade sin trav och tog långa trav och svansen fladdrade i vinden. Fire skakade på huvudet men ändå var han där. Shannon var HÄR. Fire gav ifrån sig ett hög gnäggning av lycka. Han klandrade sig själv för att för oväsen. Men han skyndade sig så fort fram till Shannon hans ben tillät. Shannon stannade och nosade på Fire.

Kan det vara Fire? Det måste det. Annars skulle han inte hälsa på mig så. Shannon såg den stolta fuxen i ögonen. Ja det var Fire! Shannon buffade på Fire. Sedan reste han sig elegant på bakbenen och gnäggade ut alla sorgsna minnen. Och alla längtan efter frihet och en att lita på. Sedan sänkte han frambenen mot marken i gen. Sedan sade Fire:

- Du kom tillbaka!

- Jag kommer alltid tillbaka, far. Det vet du. De andra hästarna hade betraktat Fire och den mörkbruna hingsten.

- Stannar du nu? Min son?

- Jag stannar tills jag bli bort körd. Shannon kände sig väldigt lycklig av att bli mottagen som en kär vän. Efter ett tag kom många hästar och hälsade på honom. Många ston stannade extra länge för att se hans fantastiska rörelser. När han äntligen kunde vara i fred började han lugnt att beta.

Windy, Game och Tambo iakttog Shannon medan han betade. Han verkar snäll. Gnäggade Game. Windy höll med. Men Tambo tyckte inte alls om honom.

- Han gör sig till så mycket.

- Han är ståtlig! Svarade Game.

- Han tror att han är nåt! Windy suckade. Tambo och Game brukade ofta gräla. Ibland grälade de så att de håll på att börja slåss men då stoppade Fire bråket.

- Kan ni aldrig sluta. Gnäggade han och skrittade bort till Sum. Han vågade inte hälsa på den mörkbruna hingsten än. När han kom till Sum gnäggade han:

- Vad heter den mörkbruna nya hingsten? Gnäggade han frågande.

- Han heter Shannon och är Fires son. Så det var så det låg till tänkte Windy. Han tänkte ta en tupplur och sedan hälsa på Shannon. Och efter ett tag kom även Game och lade sig för en tupplur.

Men Tambo var inte alls glad att Shannon kommit.

- Han kan jag lätt slå. Gnäggade Tambo lågt till sig själv.

- Han är verkligen mager fortsatte han och glömde att han pratade med sig själv. Tambo började bli 2 år nu och snart skulle han skaffa egen flock. Den där Shannon var mycket äldre än honom Shannon var kanske runt 6år. Men en tam häst? Skulle det vara något? Tambo skrittade mot en bäck och drack ett tag. Han skulle bli törstig av att strida. Det var stekhet, med nu eller aldrig. Tambo satte av i galopp mot Shannon och

skriade högt. Shannon lyfte på huvudet och en svart väldigt ung hingst sprang på honom. Shannon gav ifrån sig ett högt gnägg. Fire och hela flocken hörde ljudet och samlades för att kolla vad som hände. Fire kände sig arg på Tambo. Men han kunde inte gripa in. Fire hade fortfarande väldigt ont i benet så han skulle inte kunna göra något bättre.

Tambo sparkade Shannon på bogen. Men han stod långt bort så det måste inte ha känts något. Tänkte Tambo. Nästa attack lyckade inte alls. Shannon hoppade lekande lätt ifrån honom. Tambo väntade sig ett anfall från Shannon. Men Shannon travade i stället runt honom i en cirkel och stadde frambenen i kors. Tambo hoppade mot honom gång på gång. Men Shannon hoppade undan lekande lätt. Då började Tambo att jaga Shannon. Shannon böt till galopp, men Tambo var mycket snabb. Han kom fort i kapp Shannon. Men då stannade Shannon och stod still med bakbenen men gick med frambenen och hade helt plötsligt hade han vänt rakt mot Tambo. Han fortsatte i samlad galopp mot Tambo. Tambo vände sig med baken i mitten av spåret som Shannon trampat upp när han travat runt. Nu har jag honom tänkte Tambo. Men Shannon stannade inte. Han tog ett språng och helt plötsligt hade han hoppat över Tambo. Tambo skriade gällt och galopperade efter Shannon. Men han kom inte i kapp Shannon. Varje gång han var nära honom så vände han helt om och gjorde en massa krumelurer så att Tambo aldrig kom åt honom. Hur kan den där tamhästen vara så himla bra. Tänkta Tambo. Sedan lade han i en högre växel. Solen stekte och Tambo hade jagat Shannon i flera timmar. Shannon flydde inte heller. Han vek undan på attacker och ändå lät han Tambo jaga honom. Och han räknades inte som feg. Det var mitt på dagen nu, och Tambo kände sig mycket törstig, men han ville inte stanna när de galopperade förbi någon bäck eller sjö. Men tillslut kom de upp i kedjebergen. Och sedan kom de till en stor klippa. Tambo såg att den gick flackt uppåt och sedan var det en djup klyfta på andra sidan. Då säg Tambo sin chans. Nu måste jag bara få honom upp på klyftan. Men Shannon kunde inte vika av åt sidan, för nu var det mycket berg. Tambo kände sig glad av att han kände till kedjebergen rätt så bra. Men då vände Shannon och galopperade rakt mot Tambo, beredd att hoppa över honom. Det där går jag inte på en gång till tänkte tambo och ställde sig som en mur för Shannon. Och när han gjorde sig beredd att hoppa, så reste sig Tambo på bakbenen och fäktade med framhovarna. Shannon vände helt om i gen och galopperade upp på den höga klippan. Nu fick jag honom. Tänkta Tambo. Han skrittade mot en bäck som rann en bit från klippan. Han skrittade dit och drack länge, men han höll hela tiden ett vakande öga på Shannon. När han var klar så hade han bara en tanke i huvudet, hämnas på Shannon för att han fått springa långt bort från flocken. Han travade upp på klippen med krökt nacken och svepte med svansen. Shannon lyfte på huvudet. Han hade hittat en pöl med vatten i som han drack girigt ur. Tambo gnäggade högt och stannade. Sedan fick han ett svar från Shannon.

Shannons svar hade varigt kraftigt och fullt av mod.

Han var trött på att undvika Tambos attacker. Han reste sig på bakbenen. Och sedan satte han av i galopp mot Tambo. Tambo stod stilla och väntade på Shannons första drag. Shannon högg efter Tambo. Tambo hade sett Fire slåss och härmade honom så mycket han kunde. Han sparkade Shannon på bogen och högg sedan honom i halsen. Shannon vände sig om och snabbt sparkade han till Tambo på huvudet. Och de håll på länge, tills de båda nästan stupade då de kände en lukt av andra hästar. Tambo kände i gen lukten och de kom från Darks flock. Han sökte med blicken efter andra hästar men han såg inga. När han vände sig om så stod han öga mot öga med dark. Han ryckte till och backade några steg. Shannon slöt snabbt upp bredvid

Tambos sida. Så hörde Tambo hans eget skri komma från hans mun. Dark besvarade och då var Tambo i slags mål. Han förväntade sig att Shannon skulle sticka därifrån och lämna Tambo åt hans öde. Men Shannon var i strid med Dark. Tambo gnäggade högt och gav sig in i striden. När Tambo och Shannon var helt utmattade, de hade slagit mot varandra mycket länge. Och nu slogs de mot Dark. Dark skulle förmodligen döda dem. När Dark tog Shannon i manken och skakade honom hördes ett skri, ett skri från ett sto. Dark släppte greppet om Shannon. Han sprakade till Shannon hårt i huvudet och gav sig sedan i väg i full galopp och följde efter skriet som upprepades gång på gång. Tambo spetsade öronen. Det var Sum som gnäggade. Tambo förstod att det var hans och Shannons chans att fly. Han skyndade till Shannon som fortfarande låg på marken.

- Kom nu! Vi måste sticka nu när vi kan.

- Jag orkar nog inte resa mig, inte än.

De väntade några minuter, som kändes mycket länge till slug så ställde sig Shannon upp på rangliga ben.

- Jösses! Vilken hingst! Sa han till Tambo.

- Jag vet. Det är Dark, sa Tambo och började skritta.

Shannon följde efter med darriga ben. De skrittade en lång bit då de såg en vit häst komma galopperandes mot dem. Det var Summer. Tambo gnäggade lågt:

- Hej Summer. Vi hörde dig skria efter Dark, vart är han nu?

- Ers, jag följde efter er och såg att ni behöver hjälp. Kom nu vi lär skynda oss tillbaka till flocken. Jag skakade lätt av mig Dark men vi lär se till att inte lämna ett minsta spår efter oss för då är det kört.

De 3 hästarna skrittade länge. Det kom närmare och närmare flocken. De hörde ibland Dark skria i förtvivlan över att han tappat bort Sum, men han var långt bak nu. De såg Fire komma travandes. Han skyndade på dem så de var hemma vid flocken inom kort.

7. Riktig vinter

Det gick några dagar tills en dag började det snöa häftigt, och flocken gav sig längre upp på Darks marker. Men Fire var mycket bekymrad, ston söktes till hans flock för att se på Windy, silver fölet. Och även andra ung ston som var intresserade av unghingstarna i hans flock. Det var ju okej att de kom, men nästan varenda sto kom från Darks flock. Fire ledde sin flock längre och längre och längre in på Darks marker. Men Tillslut skulle Dark bli riktigt arg. Fire var lite till åren nu och det var magert bete. Men Dark hade tydligen dragit sig långt bort till sina bästa marker.

Fire blev sjuk av kylan och bristen på mat.

Windy vaknade en morgon och skuttade i väg in mot flocken som letade mat. Windy deltog i sökandet och han hittade lite blåbärs ris och fruset gräs att äta. Sedan såg han att Fire inte stod och vaktade flocken i dag heller. Det var bara ledarstoet Summer, Windys mamma som vaktade. Han såg de andra hästarna dra sig in mot skogen. Han följde nyfiket efter. Han såg Candy och hennes mamma Sunset också började dra sig mot skogen.

- Vart är alla på väg? Gnäggade han.

- Fire är dålig, svarade Sunset.

- Det var tråkigt att höra, svarade Windy respekt fullt tillbaka till Sunset.

Sunset hade mycket hög rang men inte högre än Pärla och Summer så klart.

Peleng, en ung brun häst kom travandes mot Summer. Summer lyfte huvudet och gnäggade lågt. Peleng svarade med en gnäggning:

- Sum! Fireball är mycket dålig.

Summer ryckte till och skyndade sig mot Peleng och gnäggade till honom:

- Vakta flocken så kollar jag hu det är med honom.

Peleng nickade med huvudet. Sedan såg han Summer snabbt och smidigt galoppa in i skogsgläntan där Fire håll till nu när han var sjuk.

Hoppas jag inte kommer för sent, tänkte Sum och ökade. Det var en kort sträcka till skogsgläntan efter som den låg alldeles utanför flocken. Men det var halt och isigt och svårt att ta sig fram. Hon såg att mer än halva flocken stod samlade runt Fire.

- Ur vägen med er! Gnäggade hon högt och trängde sig fram.

Ett sto som hette Sol högg efter Summer, Sum fnyste och skrittade fram till Fire.

Hon såg att även Game, Windy och Pärla var längst framme. Hon gnäggade lågt åt fölen:

- Gå i väg och lek!

Windy och Game skrittade snopet därifrån.

Summer smekte Fires hals med mulen.

Fire frustade lågt och tog ett steg frammot. Han kände smärtan i hovarna. Han var halt på alla 3. En fram hov klarade sig. Han var mycket mager, efter som om han inte kunnat leta någon mat med sina onda ben. Hästarna i flocken hade då och då kommit med lite blåbärs ris. Men nu behövde han riktiga vitaminer och vatten. Han kunde inte gå ordentligt och han var uttorkad efter som om snön hade varigt för kall för honom att smälta i munnen så hade han inte fått i sig mkt. Plötsligt kom fölen störtandes och Windy skyndade sig fram till Summer och gnäggade:

- Dark är här! Hjälp! Vad ska vi göra?

- När kom han och hur?

- Jag vet inte. Han kom bra i full glopp och hn har sin flock med sig.

Åh nej! Tänkte Summer! Han måste fått reda på att Fire är sjuk!

Summer gnäggade lågt till Fire och buffade på honom, sedan vände hon och travade Dark till mötes. Dark gnäggade högt när han såg Summer och lufte på svansen och krökte på nacken.

- Du vita ledarsto, vart är din hingst?

- Sluta Dark! Du vet att jag heter Summer och du vet att Fire är sjuk, så vad är du ute efter? Krävde Summer att få veta.

- Dark svarade inte. I stället reste han sig på bakbenen och skriade högt. Han försökte drva Summer in till sin flock. Jasså du! Nu ska du få se på andra bullar, tänkte Summer och tvärstannade och sparkade till Dark. Han gnäggade högt men anföll inte tillbaka. Flocken kom skritandes ut ur skogen och kollade avd som stod på. Fire kom skritandes med stöd mot Pärla.

- Jasså där kommer han, brunbyhästarnas härskare. Skulle inte tro det sa Brolga, och tog sats för att kasta sig över Fire.

Men då helt oväntat ställde sig Pärla och Summer framför Fire. Brolga blottade tänder och försökte knuffa bort dem. Men då hördes ett högt Skri, Shannon kom galopperandes mot Dark. Dark besvarade skriet, Shannon gjorde en gest till att hoppa på Dark. Men Dark stack i väg med sin flock. Så länge Shannon fanns där så skulle helaflocken stå emot Dark.

Men Fires ben orkade inte så längre. Han föll ihop. De andra hästarna försökte förtvivlat att få honom på benen. Men han låg där han låg. Så 4 hästar i taget turades om att skydda honom från regn, och se till att han höll värmen. FireBall var mycket lycklig över att hästarna i flocken tyckte om honom så mkt att de gjorde

allt de kunde för honom. Och dryg 2 veckor senare stod fire på benen. Han flyttade sig in i skogsläntan och blev friskare och friskare var dag som gick.

Windy var orolig för sin far men som tur vart han en dag helt återställd. Det var ännu ett tag kvar till våren. Men snön började tina och isen smälte och det vart varmt. Flocken bestämde sig för att flytta sig närmare stor skogen, det var stor risk för rovdjur där, men de hade mera skydd.

Bäcken prolade och fölen plaskade i dammen.

- Game? Gnäggade Windy.

- Ja vad är det? Du ser vell att jag dricker.

- Ja, men är det vår nu?

- Det vet jag inte. Jag likaså du har aldrig sett våren.

- Ja men jag hörde de några andra föl prata om att våren är här.

- Det är jag inte så säker på Windy. Min mor säger att man blir gld och sprallig, jag är bara hungrig nu för tiden, det klla vädret sög verkligen musten ur en.

- Ja, det har du rätt i Game. Gnäggade Windy och drack någar klunkar, sedan skrittade han en bit längst bäcken. Helt plötsligt krockade han i något. Han tittade upp, ett kolsvart sto ryggade tillbaka. Windy kände på lukten att stoet inte var härifrån.

- Vem är du? Gnäggade han lågt till stoet.

- Jag är Conan, finns det mer hästar här?

- Ja hurså?

- De får inte se mig här.

- Varför det?

- Jag vill inte bli bort jagad gnäggade Conan och vände sig för att gå.

- VÄNTA! Gnäggade Windy.

- Vad är det? Gnäggade stoet, jag har inte tid.

- Men jag lovar att min far inte kulle jaga i väg dig.

- Är du möjligen son till Dark? Gnäggade Conan och rös.

- Nej till Fireball. Kom nu med mig gnäggade han.

Conan klippte nervöst med öronen och följde efter Windy.

När de kom till flocken hördes en hög gnäggning och Fire kom travandes. Conan ryggade bakåt och gjorde sig beredd att fly. Men hon kunde inte slita blicken från det vita stoet en bit bakom Fire. Det är nog det vita hingstfölets mamma, tänkte hon. I stället för att ge sig av, gnäggade Conan glatt tillbaka.

- Hej sto, vem är du? Gnäggade Fire och stannade.

- Jag är Conan lågt bort ifrån.

- Hur kom du hit?

- Din son...

- Windy.

- Jaha Windy, förde mig hit.

- Jag är Fireball och det här är Summer. Gnäggade Fire och buffade på Summer.

- Jaha, men nu är det dags för mig att ge mig av. 'Gnäggade Conan och ruskade på huvudet så att manen flög.

- Varför då? Undrar Summer samtidigt som hon ser att Conan är mycket vacker och ung.

- Ni vill inte ha mig här, jag för problem med mig.

- Det är okej, gnäggade Fire, vi här är vanvidprobelm.

Conan tar illa upp och ser misslyckad ut.

- Ta det lugnt och se dig om kring, gnäggade Fire.

Conan tittar under lugg på honom, sedan buffar hon vänligt på Windy sedan skrittar hon i väg och utforskar stället.

Windy skyndade sig tillbaka till de andra fölen och berättar vad som hänt.

- Så du menar att du hittade en svart häst när du följde bäcken? Frågade Game.

- Ja det gjorde jag, svarade Windy.

- Vad konstigt, det där med att hon inte ville följa med, gnäggade Candy.

Tambo kommer skrittandes till fölen.

- Vart har du varigt hela dan då? Gnäggade Game.

- Ja om du inte har sett mig så har jag ju inte varigt här. Så säg mig nu vad ni har för er? Gnäggade Tambo frågande

- Tja..... Windy har funnigt en svart häst en bit längst bäcken. Gnäggade Game.

- Aha. Ett föl eller?

- Nej ett svart sto, gnäggade Game.

- Vad gjorde hon där?

- Jag vet inte, jag vela bara följa bäcken en bit så var hon där, gnäggade Windy.

- Aha. Tambo vände och gav sig i väg för att finna det nya stoet och hälsa.

Conan såg sig omkring, de andra hästarna tittade nyfiket på henne men hon fick också många fientliga blickar av vackra ung ston. Hon hade själv inte märkt vilken hennes ålder var. Hon kunde bara minnas sitt liv som liv. Sedan kom ett svart sto med lite bruna stänk i manen fram till henne.

- Hej jag är Pärla, bry dig inte om de andra stona, de är bara avundsjuka.

- Varför då?

- Du är svart. Det enda helt kolsvarta stoet här, du är vacker och ung. Unga hingstar kommer att slåss för dig, och du är inte medveten om din backer het. Gnäggade Pärla.

Conan suckade, sedan började hon beta av det gräs som famns kvar på ängen.

Sedan hörde hon hovar som klappade mot en sten. Hon räck upp huvudet beredd att fly, men sedan kom hon på att hon var i säkerhet här i flocken. Hon sneglade skamset på hästen som kommit skrittandes.

- Förlåt att jag skrämde dig, gnäggade hästen.

Conan synade hästen och såg en svart hingst med vita strumpor och en bläs i pannan.

- Det gör inget, jag är alltid på min vakt.

- Ja det lär du vara, särskilt om Dark får se dig hör i krokarna.

Conan ryste och skakade på huvudet så att den svarta manen flög.

- Du ser inte ut som oss andra. Vem är du?

- Jag är Conan du själv då?

~~- Jag är Tambo, men jag menar vart kommer~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren juzz med Poeter.se id #24250 innehar upphovsrätten